

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบสุขภาพของไทยที่ผ่านมา เน้นความสำคัญของการจัดระบบบริการด้านสุขภาพแบบตั้งรับเพื่อซ่อมสุขภาพเสียเป็นหลัก และระบบบริการสุขภาพเองมีปัญหารือว่าเรื่องความไม่เป็นระบบ มีปัญหารือว่างานเหลือมื้อสัก การเลือกปฏิบัติ โดยหลักประกันส่วนใหญ่เน้นเฉพาะการซ่อมสุขภาพเสียมากกว่าการสร้างสุขภาพดี มีผลทำให้คนไทยต้องใช้เงินเพื่อสุขภาพกว่าปีละ 2.5 แสนล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อซ่อมสุขภาพเสีย จึงได้ผลตอบแทนทางสุขภาพค่อนข้างต่ำ เพราะเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ และค่าใช้จ่ายนี้เพิ่มกว่าร้อยละ 10 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราเพิ่มที่สูงมากจึงได้มีแนวคิดในการปฏิรูปสุขภาพเพื่อมุ่งหวังจะสามารถสร้างสุขภาพดีด้วยตนเองได้อย่างแท้จริง (สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ, 2544, หน้า 3) นอกจากนี้ยังมีปัญหาการเจ็บป่วยของประชาชนจากความเดือดร้อนด้านค่าใช้จ่ายจนไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำเป็น โดยมีประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 30 ของประเทศที่ต้องรับการค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดเอง โดยไม่มีหลักประกันสุขภาพใด ๆ และมีครอบครัวไทยประมาณร้อยละ 60 เศียรสนความเดือดร้อนทางการเงินในการรักษาพยาบาลในคราวเจ็บป่วยหนัก (คณะทำงานพัฒนาอย่างหลักประกันสุขภาพด้วยหน้า สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2544, หน้า 1) ดังนั้นเป้าหมายหลักอย่างหนึ่งในการปฏิรูประบบสุขภาพคือ การสร้างหลักประกันสุขภาพด้วยตนเองโดยเป็นการสร้างหลักประกันให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการทางสุขภาพได้ตามความจำเป็น โดยถือเป็น “สิทธิ” ขั้นพื้นฐานของประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 ที่ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอ กันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หันนี้ด้วยที่กฎหมายบัญญัติ...” นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการมีและใช้ศูนย์สุขภาพชุมชน (Primary care) ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประชาชนเข้าถึงบริการได้ทั่วทั้งด้านกายภาพ เวลาใช้บริการที่สะดวก และมีบริการที่มีคุณภาพทางด้านการแพทย์ เพื่อให้ศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นเสมือนที่ปรึกษาด้านสุขภาพ เป็นสถานพยาบาลประจำตัว/ครอบครัว ของประชาชนทุกคน เป็นจุดบริการแบบผสมผสาน ทั้งการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุม

ป้องกันโรค และการฟื้นฟูสุขภาพ (คณะกรรมการเพื่อพัฒนาระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า กระทรวงสาธารณสุข, 2544, หน้า 11) กระทรวงสาธารณสุขภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของรัฐบาล ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้กับประชาชนทั้งนี้ โดยได้มีการทดลองดำเนินการในปี 2544 เป็น 2 ระยะ คือระยะที่ 1 ทดลองดำเนินการในพื้นที่ 6 จังหวัด (พะเยา, นครสวรรค์, ยโสธร, ปทุมธานี, สมุทรสาคร และยะลา) โดยมีสถานบริการภาครัฐทั้งในและนอกสังกัดเข้าร่วมโครงการ และระยะที่ 2 ได้ทดลองดำเนินการแบบเต็มรูปแบบในพื้นที่ 15 จังหวัด (นนทบุรี, สระบุรี, ศรีสะเกษ, สุโขทัย, แพร่, เชียงใหม่, ภูเก็ต และ นราธิวาส) โดยมีสถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมโครงการ (กระทรวงสาธารณสุข, 2545 ก)

จากการปรับเปลี่ยนที่ค่อนข้างจะรวดเร็วและภายในให้ระบบการเงินการคลังที่ยังไม่แน่นอน และค่อนข้างจำกัดทำให้มีผลกระทบทั้งต่อบุคคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานและประชาชนที่รับบริการ การทำโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้สำเร็จเป็นเรื่องไม่ง่าย แต่การทำให้ดีนั้น เป็นเรื่องยาก เพราะถ้าทำ “30 นาทีรักษาทุกโรค” แล้วได้เพียงแค่หักไข้ไทยทุกคนมีสิทธิไปรักษาโรคโดยจำนวนครั้งละ 30 บาท แต่ได้รับบริการที่ด้อยคุณภาพ โดยถ้วนหน้า เพราะระบบขาดแคลนทรัพยากรที่เพียงพอในการทำงานเชิงพัฒนา ก็จะไม่ต่างอะไรกับสภาพเดิมๆ ที่ประชาชนส่วนหนึ่งจะต้องหาเงินจ่ายเพิ่มเพื่อหาบริการที่ดีกว่า และถ้าทำเพียงแค่ประชาชนมีสิทธิรักษาโรคถูกลง แต่ยังต้องไปเข้าคิวรอรับบริการตามโรงพยาบาลต่างๆ ก็ไม่ถือว่าทำได้ดี เพราะระบบบริการแบบนี้เป็นที่ทราบกันว่ามุ่งรักษาโรคมากกว่ารักษาคน และเป็นระบบที่มุ่งช่วยเหลือสุขภาพมากกว่ามุ่งสร้างสุขภาพและยิ่งถ้าทำแล้วมีผลให้ประชาชนรอให้ป่วยแล้วค่อยรักษา และใช้บริการรักษาโรคโดยพึงพิงระบบบริการมากขึ้น ก็จะยิ่งผิดทิศทางแนวคิดของการปฏิรูประบบสุขภาพที่ได้กล่าวไว้ตั้งแต่แรก (เวทีปฏิรูปเพื่อสุขภาพคนไทย, 2544, หน้า 3)

สำหรับจังหวัดแพร่ได้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2544 เป็นต้นมา จากการประชุมสรุปผลการดำเนินงาน โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของจังหวัดแพร่มีปัญหาเกี่ยวกับการที่ประชาชนไม่ยอมรับโรงพยาบาลเอกชน และในเรื่องของการประชาสัมพันธ์เชิงรุกไม่จริงจัง เน้นแต่การให้บริการ จึงทำให้ประชาชนไม่เข้าใจแนวคิด ของโครงการและเกิดความไม่เข้าใจระหว่างสถานบริการกับประชาชน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่, 2544, หน้า 15) ในการแก้ปัญหาได้มีการประชุมซึ่งแจงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ หารูปแบบแนวทางในการดำเนินการร่วมกัน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในศูนย์สุขภาพชุมชน เพราะเป็นหน่วยที่เพิ่งเริ่มขึ้นตั้ง

หากไม่มองรอบแนวคิดในเรื่องการกระจายอำนาจให้ชุมชนไปด้วย โครงการ “30 บาท

รักษายุกโกร” ก็จะเป็นเรื่องของการบริการที่เป็นการตั้งรับเหมือนเดิม เพียงแต่เปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการการเงินเป็นแบบใหม่ ซึ่งไม่อาจนำไปสู่การปฏิบัติการ “สร้างนำข้อม” อันเป็นวิถีแห่งสุขภาวะได้ ทำมูลค่าสูงสุดที่กระเสียดสัมภพ กำลังเรียกร้องให้มีการปฏิรูปสุขภาพที่เน้นการดูแลสุขภาพของประชาชนแบบองค์รวม (เวทีปฏิรูปเพื่อสุขภาพคนไทย, 2544, หน้า 3)

จากที่ได้กล่าวมาผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรสาธารณสุขจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของรัฐบาล และความคิดเห็นต่อการให้บริการของศูนย์สุขภาพชุมชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการวางแผนและพัฒนาการดำเนินงาน ตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และพัฒนาศูนย์สุขภาพชุมชนต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าต่อการให้บริการของศูนย์สุขภาพชุมชน สอ. หัวฝ่าย

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) โดยวิธีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่เข้าลงทะเบียนกับศูนย์สุขภาพชุมชน สอ. หัวฝ่ายจำนวน 6 หมู่บ้าน ต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและการให้บริการของศูนย์สุขภาพชุมชน สอ. หัวฝ่าย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพรฯ

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ความคิดเห็นต่อโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าในด้านหลักการของโครงการ เช่น ภาพลักษณ์ของโครงการ การมีส่วนร่วมของชุมชน การได้รับบริการที่มีคุณภาพและการเลือกสถานบริการ สถานบริการมีมาตรฐานและได้รับการรับรองคุณภาพ การมีและใช้สถานบริการระดับต้น และสิทธิประโยชน์

ความคิดเห็นต่อการให้บริการของศูนย์สุขภาพชุมชน หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าต่อการบริการรักษาพยาบาล การบริการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสุขภาพ บริการพื้นฟูสภาพ บริการเยี่ยมบ้าน และงานชุมชน

ผู้ถือบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า หมายถึงผู้ที่มีบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประเภทไม่เสียค่าธรรมเนียม และประเภทที่เสียค่าธรรมเนียม 30 บาท

ศูนย์สุขภาพชุมชน หมายถึงหน่วยงานบริการระดับต้น (Primary care) เป็นจุดบริการด้านแรกที่ให้บริการพัฒนาการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค และการพื้นฟูสภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงาน ได้ตรงตามหลักการของโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการให้บริการในศูนย์สุขภาพชุมชนของโรงพยาบาลสูงเม่น